

Daniel Kitabı - Kırk Bir Numara

Pavlus'un peygamberlik hizmeti: Eski İsrail'i manevi İsrail'e bağlamak

Jeff Pippenger

2024-01-05

Elçi Pavlus, eski İsrail ile ruhsal İsrail arasında bağlantı halkasıydı; çünkü hizmeti, adı, kişisel durumu ve peygamberlik hizmeti hepsi bu gerçeğe tanıklık eder. Kendini elçilerin en küçüğü olarak tanımladı; çünkü Tanrı'nın halkına zulmetmişti.

Çünkü ben elçilerin en önemsiziyim; Tanrı'nın kilisesine zulmettiğim için elçi diye adlandırılmaya layık değilim. 1 Korintliler 15:19.

Din değiştirdiğinde kendisine verilen ad Paul'dü; bu, küçük ya da ufak anlamına gelir; çünkü havarilerin en küçüğüydü. Oysa asıl adı Saul'du; bu da "seçilmiş" anlamına gelir.

Bunun üzerine Hananya şöyle karşılık verdi: "Ya Rab, bu adamın Yeruslaim'de senin kutsallarına ne kadar çok kötülük yaptığını birçok kişiden duydum; hem burada da senin adını çağırانların hepsini tutuklamak için başrahiplerden yetkisi var." Ama Rab ona şöyle dedi: "Git; çünkü o, adımı ulusların, kralların ve İsrailoğullarının önünde taşımak için seçtiğim bir araçtır." Elçilerin İşleri 9:13-15.

Saul, Müjde'yi Yahudi olmayanlara götürmek için "seçilmiş bir kap" idi, ama önce dönüştürölüp alçaltılarak Paul (küçük) olması gerekiyordu; çünkü güçlü olması gerekecekti. Paul, gücünün kendi küçüklüğünde, yani zayıflığında bulunduğunu anladı.

Vahiilerin bolluğu yüzünden ölçüyü aşarak yücelmeyeyim diye, bana bedende bir diken, beni hırpalasın diye Şeytan'ın bir elçisi verildi; ta ki ölçüyü aşarak yücelmeyeyim. Bu konuda, benden uzaklaşsın diye Rab'be üç kez yalvardım. Ama bana, "Lütfum sana yeter; çünkü gücüm güçsüzlükte kemale erer" dedi. Bu yüzden, Mesih'in gücü üzerime konsun diye en çok zayıflıklarımınla sevinçle övünmeyi tercih ederim. Bu nedenle, Mesih uğruna zayıflıklarda, hakaretlerde, yoksunluklarda, zulümlerde, sıkıntılarda hoşnutum; çünkü ne zaman güçsüzsem, o zaman güçlüyüm. 2. Korintliler 12:7-10.

Saul "seçildi", ama güçlü olması için küçültüldü (Pavlus). Müjdeyi Yahudi olmayanlara götürmesi için seçildi, ama kısmen Eski Antlaşma konusundaki bilgisi nedeniyle seçilmişti.

Özellikle de Yahudiler arasındaki bütün âdetler ve meselelerde uzman olduğunu bildiğim için, bu nedenle beni sabırla dinlemeni rica ediyorum. Gençliğimden beri, başlangıçta kendi milletim arasında Yeruslaim'deki yaşam tarzımı bütün Yahudiler bilir; başından beri beni tanıyanlar, tanıklık etmek isterlerse, dinimizin en katı mezhebine göre bir Ferisi olarak yaşadığımı doğrularlar. Elçilerin İşleri 26:3-5.

Saul, Eski Antlaşma'nın Kutsal Yazıları konusunda en büyük öğretmenlerden biri sayılan Gamaliel tarafından eğitilmişti.

İstek kabul edildi ve 'Pavlus merdivenlerde durdu ve halka eliyle işaret etti.' Jest onların dikkatini çekti, duruşu ise saygı uyandırıyordu. 'Ve büyük bir sessizlik meydana gelince, onlara İbranice hitap edip şöyle dedi: Erkekler, kardeşler ve babalar, şimdi size yaptığım savunmayı dinleyin.' Tanıdık İbranice sözleri duyunca, 'daha da sessiz kaldılar' ve genel bir sükûnet içinde şöyle devam etti: 'Ben gerçekten bir Yahudi olan bir adamım; Kilikya'nın bir şehri olan Tarsus'ta doğdum; yine de bu şehirde Gamaliel'in ayakları dibinde yetiştirildim ve ataların yasasının kusursuz yöntemine göre eğitildim ve Tanrı'ya karşı gayretliydim; bugün hepimizin olduğu gibi.' Elçinin beyanlarını hiç kimse inkâr edemezdi; çünkü söz ettiği olgular hâlâ Yerusâlim'de yaşayan birçok kişi tarafından iyi biliniyordu. Elçilerin İşleri, 408.

Saul rastgele seçilmemişti ve Pavlus'un hizmetinin belirli amaçlarından biri, harfî İsrail'in kutsal tarihi ile ruhsal İsrail'in kutsal tarihi arasında köprü kurmaktı. Bununla bağlantılı olarak, Yeni Ahit'in büyük bölümünü kaleme aldı. Yazılarının bir bölümünde, hem birinci meleğin mesajının hem de üçüncü meleğin mesajının çerçevesine ilişkin dayanaklar belirlenir. Söz konusu pasaj, Adventizmin tarihinde, Adventizmin başlangıcında ve sonunda akıllı olanlarla akılsız olanlar arasındaki ayrımı belirleyen anıtsal bir metindir.

Şimdi, kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih'in gelişi ve O'nun yanında toplanmamız konusunda sizden rica ediyoruz: Zihniniz çabucak sarsılmasın ya da telaşa kapılmayın; ne ruhtan, ne sözden, ne de bizden gelmiş gibi görünen bir mektuptan — sanki Mesih'in günü yaklaşmış gibi. Hiç kimse sizi hiçbir yolla aldatmasın; çünkü o gün, önce büyük bir dinden düşüş gelmeden ve günah insanı, mahvoluşun oğlu ortaya çıkmadan gelmeyecektir. Tanrı diye adlandırılan ya da tapınılan her şeye karşı çıkan ve kendini onların üzerine yücelten; öyle ki Tanrı'nın tapınağında Tanrıymış gibi oturup, kendisinin Tanrı olduğunu gösteren odur. Ben daha aranızdayken size bunları söylediğimi hatırlamıyor musunuz? Ve şimdi onun kendi zamanında ortaya çıkabilmesi için neyin onu alıkoyduğunu biliyorsunuz. Çünkü yasasızlığın gizemi çoktan işlemektedir; yalnız, şimdi engelleyen, ortadan kaldırılınca kadar engellemeyi sürdürecektir. Ve o zaman o Kötü ortaya çıkacak; Rab onu ağzının soluğuyla tüketecek ve gelişinin parıltısıyla yok edecektir. Onunki, her türlü güç, belirti ve aldatıcı harikalarla, Şeytan'ın etkinliğine göre olan bir geliş olacaktır; ve mahvolanlarda her türlü haksızlık aldatmasıyla — çünkü kurtulmaları için gerçeğin sevgisini kabul etmediler. Bu nedenle Tanrı onların yalana inanmaları için üzerlerine güçlü bir aldanış gönderecektir; öyle ki, gerçeğe iman etmeyip haksızlıktan hoşlananların hepsi mahkûm edilsin. 2. Selanikliler 2:1-12.

Bu pasajın bağlamı, Mesih'in ikinci kez ne zaman döneceğinin değerlendirilmesidir. Pavlus, Selaniklilere daha önce bu kaygıya zaten cevap verdiğini, "Ben henüz aranızdayken size bunları söylediğimi hatırlamıyor musunuz?" diyerek hatırlatır. Pavlus, "Rabbimiz İsa Mesih'in gelişi ve O'nun yanına toplanışımız" konusuyla ilgili olarak kardeşlerin aldatılmasını önlemeye çalışıyordu.

Tarihçiler, William Miller'in mesajının yarısının, Daniel kitabının sekizinci bölümünün on dördüncü ayetindeki iki bin üç yüz yılı belirlemesine dayandığını tespit eder. Mesajının bazen fark edilmeyen diğer yarısı ise, Mesih'in İkinci Gelişiyle ilgili sahte öğretileri çürütme yönündeki çalışmasıdır.

Yanlış Cizvit yöntemine dayanan ve William Miller'in ısrarla karşı çıktığı, önde gelen bir sahte öğreti vardı (ve hâlâ var). Bu, Rab'bin ikinci gelişinden önce "dünyevi binyıl" olarak adlandırılan bin yıllık bir barış döneminin bulunacağı yönündeki sahte öğretiydi; Kardeş White da buna karşı çıktı.

Miller'in çalışması ayrıca, onun döneminde yaygın olan binyıl hakkındaki çeşitli yanlış fikirlere karşı çıkarak, Mesih'in bizzat geri dönüşünün doğruluğunu ortaya koymaya yönelikti. Pavlus, 2. Selanikliler'de İkinci Geliş'i ele alır; bu nedenle bu pasaj, Miller'in İkinci Geliş'i harfi harfine anlama biçiminin bir parçasıydı. Bu bölüm, Miller için "Şimdiki Hakikat"ti.

Pavlus, İkinci Geliş'le bağlantılı önemli bir olaylar dizisini belirler ve ayrıca Selaniklilerin Rab'bin kendi yaşamları içinde geri dönüşünü beklememeleri gerektiğinin mantığını da ortaya koyar. Pavlus şöyle der: "Şimdi, kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih'in gelişi ve O'na toplanışımız dolayısıyla sizden rica ediyoruz." "Beseech" kelimesi sorguya çekmek anlamına gelir. Pavlus, İkinci Geliş'le ilişkili unsurları mantıksal olarak çözümlenmekte ve dinleyicilerini, onun mantığını analiz etmelerini amaçlayan bir tür sorgulamadan geçirmektedir.

Onun mantığının yapısı şudur: Mesih ikinci kez dönmeden önce, papalık tanımlanmalı ve hüküm sürmelidir; ayrıca papalık tarihte ortaya çıkmadan önce bir dinden dönme yaşanmalıdır. Dinden dönme henüz gelecekteydi; dolayısıyla papalığın gelişi bunun da ötesindeydi. Öyleyse birisi Mesih'in dönüşünün yakında olduğuna nasıl aldatılabilirdi? Dinden dönmeden sonra açığa çıkan o gücün kim olduğunu belirlemek için papalığa ilişkin çeşitli semboller kullanır. Papalığı "günah adamı", "kötü olan", "mahvoluşun oğlu" ve "kötülüğün gizemi" olarak adlandırır. Kardeş White, bunların hepsinin papalığı tanımlayan semboller olduğu konusunda nettir.

"Ancak Mesih'in gelişinden önce, peygamberlikte önceden bildirilen dini dünyadaki önemli gelişmeler meydana gelecekti. Elçi şöyle dedi: 'Aklınız çabucak sarsılmasın, telaşa kapılmayın; Mesih'in günü yakındır diye, ne bir ruhtan, ne bir sözden, ne de bizdenmiş gibi görünen bir mektuptan. Hiç kimse sizi hiçbir yolla aldatmasın; çünkü o gün, önce bir dinden dönme olmadıkça ve günah insanı, mahvoluşun oğlu ortaya çıkmadıkça gelmeyecek; bu kişi, Tanrı diye adlandırılan ya da tapınılan her şeye karşı gelir ve kendini onların hepsinden üstün kılar; öyle ki Tanrı'nın tapınağında Tanrıymış gibi oturup kendini Tanrı olarak gösterir.'"

Pavlus'un sözleri yanlış anlaşılmalıydı. Özel bir vahiy aracılığıyla Selaniklileri Mesih'in hemen geleceği konusunda uyardığı öğretilmemeliydi. Böyle bir tutum iman karışıklığına yol açardı; çünkü hayal kırıklığı çoğu kez imansızlığa götürür. Bu nedenle elçi, kardeşleri, böyle bir mesajı sanki ondan gelmiş gibi kabul etmemeleri konusunda uyardı ve Daniel peygamberin bu denli açık biçimde betimlediği papalık gücünün henüz ortaya çıkıp Tanrı'nın halkına karşı savaş açacağı gerçeğini vurguladı. Bu güç ölümcül ve küfürkâr işini yerine getirene kadar, kilisenin Rab'lerinin gelişini beklemesi boşuna olacaktı. Pavlus, "Ben daha aranızdayken size bunları anlattığımı hatırlamıyor musunuz?" diye sordu.

Gerçek kiliseyi kuşatacak olan sıkıntılar korkunçtu. Hatta elçinin yazdığı sırada bile, 'yasa tanımazlığın sırrı' işlemeye başlamıştı. Gelecekte meydana gelecek olan gelişmeler ise, 'Şeytan'ın etkinliğiyle, tüm güç ve işaretler ve yalancı harikalarla ve helak olanlarda

haksızlığın her türlü aldatıcılığıyla' olacaktı.

Elçinin, 'gerçeğin sevgisini' kabul etmeyi reddedecek olanlar hakkındaki ifadesi özellikle ciddidir. Gerçeğin mesajlarını bilerek reddedecek olanların hepsi için şöyle açıkladı: "Bu nedenle Tanrı onların üzerine güçlü bir aldanış gönderecek ki yalana inansınlar; öyle ki gerçeğe inanmayıp haksızlıktan zevk alanların hepsi mahkûm edilsin." İnsanlar Tanrı'nın merhametle onlara gönderdiği uyarıları cezasız kalarak reddedemezler. Bu uyarılardan yüz çevirmekte ısrar edenlerden Tanrı Ruhunu geri çeker ve onları sevdikleri aldanışlara bırakır. Elçilerin İşleri, 265, 266.

Her ne kadar Sister White, Pavlus'un sözlerinde geçen "günah insanı"nı, o "yasa tanımaz"ı, "yıkımın oğlu"nu ve "yasa tanımazlığın gizemi"ni doğrudan tanımlayıp bunu "papalık gücü" olarak adlandırsa da, daha fazlasını söyler. Pavlus'un Roma papasını tanımlamak için kullandığı bu simgelerin Daniel kitabından hareketle temellendirildiğini, şu sözlerle ortaya koyar: "Bu nedenle elçi, kardeşleri, böyle bir mesajı sanki kendisinden geliyormuş gibi kabul etmemeleri konusunda uyardı ve peygamber Daniel tarafından bu denli açık biçimde tasvir edilen papalık gücünün henüz ortaya çıkıp Tanrı'nın halkına karşı savaş açacağını vurguladı. Bu güç ölümcül ve küfürkâr işini yerine getirene dek, kilisenin Rab'lerinin gelişini beklemesi boşuna olacaktı." Pavlus, papalığı tanımlayan ve Selanikliler'e gönderdiği mesajın bu bölümünü Daniel kitabının on birinci bölümünün otuz altıncı ayetine dayandırıyor.

Ve kral dilediğini yapacak; kendini yüceltecek ve kendini her tanrının üzerine çıkaracak, tanrıların Tanrısı'na karşı şaşılabilir sözler söyleyecek; gazap tamamlanıncaya dek başarılı olacak; çünkü belirlenen şey yapılacaktır. Daniel 11:36.

Pavlus, papayı "Tanrı diye adlandırılan ya da kendisine tapılan her şeye karşı duran ve kendini bunların hepsinin üstüne yücelten; öyle ki Tanrıymış gibi Tanrı'nın tapınağında oturup kendisinin Tanrı olduğunu gösteren" olarak tanımladığında, peygamber Daniel'in "kendi isteğine göre" davranan ve "kendini" yüceltip "kendini her tanrının üzerine" yükselten "kral" betimlemesini özetliyordu. Papa, "tanrıların Tanrısı'na karşı büyük sözler" söyleyen kraldır ve papa, 1798'de ilk "gazap" "tamamlanıncaya" kadar "başarılı olacak" güçtür.

Daniel 11 ve 36. ayet, 1989'daki bilgi artışının doğru anlaşılabilmesi için mutlaka doğru anlaşılmalıdır. Bu nedenle, Uriah Smith tarafından ortaya atılan, ayetteki kralın Fransa olduğu yönündeki yanlış öğretisi, Adventizmin ilk kuşağında (1863–1888) dolaşıma sokuldu. Smith, ateist Fransa'ya Roma'nın ibadet biçiminin özelliklerini atfetmek için 36. ayetin metnini "the" king (önceki ayetlerde tasvir edilen papalık) ifadesinden "a" king (herhangi bir kral) ifadesine çevirdi; ancak bu, 40. ayetten itibaren kuzeyin kralının Türkiye olduğu yönündeki gözde teorisini ortaya atabilmek için sadece bir sıçrama tahtasıydı.

Şeytan, ayette sözü edilen kralın papalık olduğu gerçeğini daha en başından gizlemeye başladı; bu gerçeğe ikinci bir tanık olan kişi, Daniel'in tanıklığını da teyit eden havari Pavlus'tur. Kardeş White da üçüncü tanık oldu.

Şeytan, ayetteki kralın papa olduğu gerçeğini gizlemeye çalışmakla kalmadı; ayetin içerdiği gerçeği saptırarak, ayetteki "gazap"ın neyi temsil ettiğinin önemini de belirsizleştirdi. Ayetteki

papalık, ölümcül darbesini aldığı 1798'e kadar gelişip güçlenecekti. 1798, MÖ 723'te başlayıp İsrail'in kuzey krallığına karşı uygulanan Tanrı'nın gazabının iki bin beş yüz yirmi yıllık süresinin sonudur.

Eğer Adventizm 1863'te "yedi vakit"i savunup sürdürmüş olsaydı, Uriah Smith'in otuz altıncı ayet hakkında böyle bir saçmalıklarla kurtulması neredeyse imkânsız olurdu; çünkü "gazap", "yedi vakit" olarak tanımlanan Tanrı'nın ilk gazabını temsil ettiği şeklinde anlaşılacak, dolayısıyla Fransa ile hiçbir bağlantısı olmayacaktı. 1989'daki bilginin artışı söz konusu pasajda Pavlus tarafından desteklenmektedir; bu nedenle, gerçeğin sevgisini kabul etmeyip güçlü bir aldanışı kabul edenlerin, bunu Pavlus'un pasajda sunduğu gerçekleri reddetmeleri yoluyla yaptıkları yönündeki Pavlus'un uyarısı da bu pasajda yer alır. Bu gerçeklerden biri, Daniel kitabının on birinci bölümünde, kırktan kırk beşe kadar olan ayetlerde kuzeyin kralının doğru biçimde tanımlanmasıdır.

Metinde, Pavlus Roma'nın papasını belirledikten sonra, metnin konusu olan Mesih'in İkinci Gelişi'ne uzanan, dünyanın sonundaki bir olaylar dizisini tanımlar. Şöyle der: "O vakit o Kötü açığa çıkarılacaktır." Bu "Kötü" papadır; "Rab onu ağzının ruhuyla tüketecek ve gelişinin parıltısıyla yok edecektir." Sonra Pavlus şöyle der: "Yani, geliş Şeytan'ın etkinliğinin ardından, her türlü güç, belirti ve yalancı harikayla olacak olan o kişi." İsa, "gelişi Şeytan'ın etkinliğinin ardından olan" kişidir.

Şeytan'ın mucizevî faaliyeti, yakında yürürlüğe girecek Pazar Yasası'ndan başlayıp Mikail'in ayağa kalkmasına ve insanlara tanınan deneme süresinin kapanmasına kadar uzanan zaman dilimidir. Şeytan, deneme süresinin kapanışından Mesih'in dönüşüne kadar dökülen Yedi Son Belâ sırasında hiçbir mucize gerçekleştirmez.

Mesih şöyle der: 'Onları meyvelerinden tanıyacaksınız.' Şifaların onların aracılığıyla gerçekleştiği kimseler, bu tezahürler sebebiyle Tanrı'nın yasanını ihmal etmelerini mazur göstermeye ve itaatsizlikte devam etmeye meyilliyse—her türden ve her ölçüde güce sahip olsalar bile—bu, Tanrı'nın büyük gücüne sahip oldukları anlamına gelmez. Aksine, bu, büyük aldaticının mucize yapan gücüdür. O, ahlaki yasayı çiğneyendir ve insanların bu yasanın gerçek niteliğini görmemeleri için elindeki her türlü aracı kullanır. Son günlerde işaretler ve yalancı harikalarla çalışacağı konusunda uyarıldık. Ve kendisinin karanlığın değil, ışığın bir meleştiği olduğuna kanıt olarak onlara işaret edebilmek için, bu harikaları lütuf dönemi sona erene kadar sürdürecektir. Yedinci Gün Adventist Kutsal Kitap Yorumu, cilt 7, 911.

Pavlus, papalığın ortaya çıkmasından önce imandan ayrılma olacağını ve Mesih'in İkinci Gelişi'nin Şeytan'ın olağanüstü faaliyetinin "ardından" gerçekleşeceğini belirtir. Şeytan'ın olağanüstü faaliyeti Amerika Birleşik Devletleri'nde Pazar günü yasasıyla başlar ve lütuf zamanının sona erişisi ile son yedi belanın gelişleriyle sona erer. Şeytan'ın olağanüstü faaliyeti Amerika Birleşik Devletleri'nde Pazar günü yasasıyla başlar.

"Papalık kurumunu Tanrı'nın yasanına aykırı olarak zorla yürürlüğe koyan kararnameyle, ulusumuz doğruluktan kendisini bütünüyle koparacaktır. Protestanlık elini uzatıp uçurumun ötesinden Roma gücünün elini tuttuğunda, derinliğin üzerinden uzanıp Spiritüalizmle el

sıkıştığında, bu üçlü birliğin etkisi altında ülkemiz, Protestan ve cumhuriyetçi bir yönetim olarak Anayasası'nın her ilkesini reddedecek ve papalığın yalanlarının ve aldatmacalarının yayılması için düzenleme yapacak olursa, işte o zaman Şeytan'ın harikulade faaliyetinin vaktinin gelmiş olduğunu ve sonun yakın bulunduğunu bilebiliriz." Testimonies, cilt 5, 451.

Pazar yasası, Vahiy'in on üçüncü bölümündeki yeryüzü canavarı olan altıncı krallığın sonudur. Yeryüzü canavarı, papalığın bin iki yüz altmış yıllık egemenliğinin sonunda, 1798'de hüküm sürmeye başladı. Bu nedenle papalık 538 yılında açığa çıktı; ancak Pavlus sözlerini kaleme aldığı anda, dünyayı kontrol altına alma yönündeki çalışması zaten faaldi. 538 yılından önce, Tanrı'nın tapınağında oturan günah adamının açığa çıkarılmasından önce gerçekleşecek bir dinden dönme olacaktı.

Dinden sapma, Hristiyan kilisesinin putperestlik diniyle uzlaştığı dönemde, imparator Konstantin tarafından simgelenen şekilde, Bergama kilisesiyle temsil edildi. Pavlus, Mesih'in İkinci Gelişi'nden önce gerçekleşmesi gereken peygamberlik işaretlerini belirliyordu. Selanıklilere daha önce öğrettiklerini hatırlattıktan sonra, onlara bu gerçekleri daha önce öğrettiğini hatırlamadıklarını sorar. Ardından, onlara şu durumu da öğrettiğini hatırlamaları gerektiğini hatırlatır: papalığı "withholdeth" edecek bir güç vardır, "that" papalık "might be revealed in his time?" "withholdeth" kelimesi engellemek anlamına gelir. "withholdeth" kelimesi aynı pasajda daha sonra "now letteth" olarak çevrilmiştir.

Bu nedenle pasaj doğru biçimde şöyle ifade edilir: "Ve şimdi papalığı neyin engellediğini biliyorsunuz; öyle ki papalık kendi zamanında açığa çıkarılsın. Çünkü yasa tanımazlığın sırrı (papalık) şimdiden işliyor; ancak şimdi papalığı engelleyen, yoldan çekilinceye kadar papalığı engellemeye devam edecektir." William Miller, Selanıkliler'deki bu pasajı fark ettiğinde, 538 yılında papalığın yeryüzünün tahtına yükselmesini engelleyen gücün putperest Roma olduğunu ve putperest Roma 'yoldan çekilinceye kadar' papalık gücünün yükselişini dizginleyeceğini anladı.

Deist olduğum on iki yıl boyunca, bulabildiğim tüm tarih kitaplarını okudum; ama artık İncil'i seviyordum. O bana İsa'yı öğretiyordu! Ama yine de İncil'in bana karanlık kalan epey bir bölümü vardı. 1818 ya da 19'da, bir arkadaşım ile konuşurken! Ziyaretine gittiğim ve deistken beni tanımış, konuşmalarımı dinlemiş olan bu kişi, oldukça manidar bir şekilde, 'Şu metin hakkında, ya da bu metin hakkında ne düşünüyorsun?' diye sordu; deistken itiraz ettiğim eski metinlere gönderme yapıyordu. Ne yapmak istediğini anladım ve şöyle cevap verdim: 'Bana zaman verirsiniz, onların ne anlama geldiğini size söyleyeceğim.' 'Ne kadar zamana ihtiyacın var?' 'Bilmiyorum, ama size söyleyeceğim,' diye cevap verdim; çünkü Tanrı'nın anlaşılacak bir vahiy vermiş olduğuna inanamazdım. Bunun üzerine, Kutsal Ruh'un ne demek istediğini öğrenebileceğime inanarak İncil'imi çalışmaya karar verdim. Ama bu kararı verir vermez aklıma şu düşünce geldi: 'Ya anlayamadığın bir pasaj bulursan, ne yapacaksın?' O zaman İncil'i çalışmanın şu yöntemi aklıma geldi: Böyle pasajların kelimelerini alacak, onların izini İncil boyunca süreceğim ve bu yolla anlamlarını bulacaktım. Yanımda, bence dünyadaki en iyisi olan Cruden'in Konkordansı vardı; ben de onu ve İncil'imi alıp masama oturdum ve gazeteleri biraz okumak dışında başka hiçbir şey okumadım; çünkü İncil'im in ne demek istediğini öğrenmeye kararlıydım.

Yaratılış'tan başladım ve yavaş yavaş okumaya devam ettim; anlayamadığım bir ayete rastladığımda, ne anlama geldiğini bulmak için Kutsal Kitap'ı araştırdım. Kutsal Kitap'ı bu şekilde baştan sona gözden geçirdikten sonra, ah, hakikat ne kadar parlak ve görkemli göründü! Size vaaz ettiğim şeyi buldum. Yedi zamanın 1843'te sona erdiğine kanaat getirdim. Sonra 2300 güne geldim; onlar da beni aynı sonuca götürdü; fakat Kurtarıcı'nın ne zaman geleceğini bulmayı hiç düşünmemiştim ve buna inanmadım; ama ışık beni öylesine güçlü vurdu ki ne yapacağımı bilemedim. Şimdi, diye düşündüm, mahmuzları kuşanmalı ve fren kayışını takmalıyım; Kutsal Kitap'tan daha hızlı gitmeyeceğim ve ondan geri de kalmayacağım. Kutsal Kitap ne öğretiyorsa ona bağlı kalacağım. Ama yine de anlayamadığım bazı ayetler vardı.

Kutsal Kitap'ı incelemedeki genel yöntemi hakkında şimdilik bu kadar. Başka bir fırsatta, önümüzde bulunan metnin—"günlük" ifadesinin—anlamını nasıl belirlediğini anlattı. "Okumaya devam ettim," dedi, "ve bunun bulunduğu başka bir örnek bulamadım; yalnızca Daniel'de vardı. Sonra onunla bağlantılı olan şu sözleri ele aldım: 'kaldırmak'. 'Günlük olanı kaldıracak', 'günlük kaldırıldığı zamandan itibaren', vb. Okumaya devam ettim ve metin üzerinde hiçbir ışık bulamayacağımı düşündüm; sonunda 2. Selanıkliler 2:7-8'e geldim. 'Çünkü kötülüğün gizemi şimdiden işlemektedir; sadece şimdi engelleyen, yoldan çekilinceye kadar engellemeye devam edecek; ve o zaman o kötü olan ortaya çıkacaktır,' vb. Ve o metne geldiğimde, ah, gerçek ne kadar açık ve görkemli göründü! İşte orada! İşte 'günlük' budur! Peki şimdi, Pavlus 'şimdi engelleyen' ya da engel olan ile neyi kastediyor? 'Günah adamı' ve 'kötü olan' ile Papacılık kastedilmektedir. Peki, Papacılığın ortaya çıkmasını engelleyen nedir? Elbette Putperestliktir; öyleyse, 'günlük' Putperestlik anlamına gelmelidir." William Miller, Apollos Hale, The Second Advent Manual, 65, 66.

Daniel kitabındaki "the daily"nin putperestliğin bir sembolü olduğunu anlamaksızın, Miller, peygamberlik sistemini üzerine inşa ettiği çerçeveyi geliştirmekte ciddi şekilde zorlanırdı. "The daily" ifadesi Daniel kitabında beş kez geçer ve her seferinde onu papalizmin bir sembolü izler. Daniel kitabındaki "the daily"nin putperestlik olduğuna dair kanıt, Pavlus'un Selanıkliler'e yazdığı mektupta yer alır. Tanrı'nın Sözüdeki en ciddi uyarılardan biri oradadır; çünkü Pavlus, gerçeği sevmeyenlere kuvvetli bir aldanış gönderileceğini orada açıkça belirtir. Selanıkliler'de kasten ortaya konan gerçek, putperestliğin papalizmle bağlantısının tespit edilmesiydi; ve o gerçeği reddetmek, bu reddin sonucu olarak kuvvetli bir aldanışın kaçınılmaz olacağını garanti etmektedir.

Bir sonraki makalede bu konuya devam edeceğiz.

Şaşakalın ve hayret edin; feryat edin ve bağırın: sarhoşturlar, ama şaraptan değil; sendelemektedirler, ama içkiden değil. Çünkü RAB üzerinize derin uyku ruhunu dökmüş, gözlerinizi kapamıştır; peygamberleri ve önderlerinizi, görücüleri örtmüştür. Ve her şeyin görümleri sizin için mühürlü bir kitabın sözleri gibi olmuştur; onu bilgili birine verip, "Lütfen bunu oku" dediklerinde, o da, "Okuyamam; çünkü mühürlüdür" der. Kitap, bilgili olmayana da verilip, "Lütfen bunu oku" denildiğinde, o da, "Ben bilgili değilim" der. Bunun için Rab dedi ki: "Bu halk ağzıyla bana yaklaşıyor ve dudaklarıyla beni onurlandırıyor, ama yüreğini benden uzak tutuyor; bana karşı korkuları da insan buyruğuyla öğretilmiş bir şeydir. Bu nedenle, işte, bu halk arasında şaşılacak bir iş, evet, harikulade bir iş ve bir hayret uyandıran şey yapmaya

devam edeceğim; çünkü bilge adamlarının hikmeti yok olacak, anlayışlı adamlarının anlayışı gizlenecektir. Vay onlara ki, öğütlerini RAB'den gizlemek için derinlere iniyorlar; işleri karanlıkta oluyor ve, 'Bizi kim görüyor? Bizi kim biliyor?' diyorlar. Elbette, sizin her şeyi altüst edişiniz çömlekçinin çamuru sayılacaktır; çünkü yapılan şey, kendisini yapana, 'Beni o yapmadı' der mi? Yahut biçim verilen şey, kendisine biçim verene, 'Onun anlayışı yoktu' der mi?" Yeşaya 29:9-16.